

Митрополит Јоаникије: Оно што је Св. Павле међу апостолима, то је Св. Прокопије међу мученицима



Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, служио је данас, 21. јула 2022. године, на празник Светог великомученика Прокопија, Свету архијерејску литургију у манастиру Морача. Саслуживали су архимандрит Рафаило (Калик) и Данило (Ишматов), протојереји Обрен Шарић и Слободан Лукић и јеромонах Козма (Митровић), јерођакони Сионије (Зорић) и Јосиф (Јоксимовић).

Прије Свете литургије у чин чтеца и ипођакона, Митрополит је произвео Петра Милутиновића и монаха Пантелејмона (Ацинцала). У току Свете службе Божије, Митрополит је рукоположио ипођакона Петра Милутиновића у чин ђакона.

Високопреосвећени Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије у својој архипастирској бесједи је казао да дарови божански нијесу од људи, као што говори Св. апостол Павле, него од Бога, а највећи дар на овоме свијету који

нас везује за Бога и Његово вјечно царство је дар свете вјере. Св. апостол Павле, који је раније био побожан по Мојсијевом закону и био гонитељ Цркве Божије, ту свету вјеру примио је од Бога и постао сасуд изабрани Духа Светога и апостол Христов, када га је на путу за Дамаск, гдје је ишао са намјером да гони хришћане, Господ осјенио својом свјетлошћу. Он се потрудио, као што и сам говори, више од свих других Светих апостола и послије учинио велико дјело.

“Оно што је Свети Павле међу апостолима, то је и Свети Прокопије међу мученицима. И он је био васпитан, али не у јеврејској него незнабожачкој вјери и била му је намијењена та улога да гони хришћане јер је био војвода римског цара Диоклецијана, као и Свети Георгије и Свети Димитрије”, бесједио је Владика Јоаникије, објаснивши да поред тога што је Свети Прокопије био испуњен погрешном вјером, незнабожачком тамом, Господ видио у њему снагу карактера и чистоту његовога срца.

Говорећи даље о житију овог светитеља, Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је подсјетио да се Господ јавио Неанију – Св. Прокопију, као некада Савлу – апостолу Павлу. И када је видио је крст Христов и чуо Божанске ријечи, које су испуниле радост његову душу, он је од гонитеља Цркве Божије, постао њен бранитељ и заштитник. Послије тога виђења Неаније се вратио са пута на који је кренуо да би гонио хришћане у Египту и онда ослободио Јерусалим од Арапа.

“Њему је припала та час да ослободи свети град Јерусалим, али му је припала и велика мука. Његова рођена мајка, видите шта се све догађа у животу, отишла је и пожалила се цару Диоклецијану на свога сина, да је постао хришћанин. Наравно, то је значило да ће он бити мучен и принуђаван да се одрекне од Христа. Међутим, он је толико био испуњен вјером и силом Светога Духа да је све понуде ласкаве и сва принуђавања одбацивао и пострадао је за Христа, као и остали свети великомученици – Свети Георгије и Свети Димитрије”, рекао је Високопреосвећени, додавши да је и он један од тих светих мученика који је изливањем своје крви за Христа угасио огањ незнабоштва, паганства и који је веома много допринио да се незнабожачка римска империја преобрати полако у хришћанско царство.

Они који служе Христу и који иду за Христом, они се са Њиме сједињује и добијају благодат и силу од Његовога крста и испуњавају се Духом Светим, и то је оно што, како је казао, одликује хришћане:

“Нијесу сви пострадали за Христа, нијесу сви излили своју крв за Христа, али

сви они који иду за Христом и они свједоче своју вјеру и они су свједоци Христови, и, на крају крајева, сви они који иду за Христом морају много чега да се одрекну, и задовољства и раскоши и свега онога што је сувишно, да би своје срце припремили за стан Богу живоме, јер не може се служити истовремено и Богу и мамону.”

Поучио је сабране да ако смо хришћани, онда треба да имамо један и то највећи циљ: да се испунимо благодаћу Пресветога Духа, да се уподобимо Господу, да се с Њиме сјединимо, да се дотакнемо Његове вјечне мудрости и Његове вјечности, Његове благодати и Његовога вјечног живота.

“Да на такав начин осјетимо и доживимо бесмртност и задобијемо живот вјечни. То приличи човјеку. Ево данас имали смо овдје хиротонију новог ђакон Цркве Божије – ђакон Петра, који је данас на овој светој служби примио дарове Духа Светога, Божију благодат, и то не само за овај дан него за цио његов будући живот, јер ће га та благодат, као духовни квасац, стално оснаживати, покретати, укрепљавати, охрабривати на ову свету службу”, казао је Владика Јоаникије, поучивши ђакон Петра да и он треба да учини велики труд, јер ко је примио благодат мора много да се потруди да ту благодат умножи.

Истичући да ће, ако Бог да, ђакон убрзо бити и свештеник те да ће му требати много Божије помоћи када буде радио и орао њиву Господњу, када буде народ кријепио, снажио и оне невјерујуће враћао са погрешних путева, Његово високопреосвештенство је казао да то није баш лак посао и да треба много љубави, стрпљења и смирења, али и Божанске мудрости и помоћи:

“Једино тако свештеник може да успије, служећи Свету службу Божију, да његова служба постане плодносна и да заиста народ који му је повјерен на духовно старање осјети да има духовнога пастира и вођу. Даће Бог.”

Појашњавајући да се у молитвама рукоположења свештеника, ђакон или епископа, чита једна те иста молитва, Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је нагласио да Божанска благодат, која наше недостатке надопуњује и немоћи укрепљује, производи и поставља свештеника, епископа или било кога свештонослужитеља:

“Тако да наш млади ђакон који ће ускоро бити свештеник, ако Бог да, не треба ништа да сумња. Божија благодат и милост ће га укријепити, оснажити, али он да се непрестано снажи ријечју Божијом и светом службом и Светим тајнама Христовим и на такав начин да приступа овај светој служби.

На такав начин да приступа и старима и младима, и дјеци и омладини, и да
у небескоме. Нека тако буде!
еликог чувара и заступника свих
ћана, нека буду са вама у све
а и блага љета. Амин!”











































mitropolija.com